

Αριθ. Πρωτ.: 620
Αθήνα, 23/02/2024

**Εργαζόμενη ΑμεΑ έχασε τη ζωή της μετά από εργασιακό bullying
Δικαστική Απόφαση σταθμός που χαρακτήρισε το θάνατο, εργατικό ατύχημα**

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης σε μια απόφαση σταθμό χαρακτήρισε τον θάνατο μίας 41χρονης εργαζόμενης ΑμεΑ «εργατικό ατύχημα» καθώς η άτυχη γυναίκα υπέστη εργασιακό εκφοβισμό που οδήγησε στη ψυχολογική και νευρική της κατάπτωση.

«Οι συνθήκες εργασίας της εκλιπούσας ήταν εκτάκτως δυσχερείς και ασυνήθιστες, διάγοντας μία μακρόχρονη και σφοδρή αντιδικία με την κοινωφελή δημοτική επιχείρηση και παρατεταμένη εργασιακή ανασφάλεια, που προκάλεσε την ψυχολογική και νευρική κατάπτωσή της, με αποτέλεσμα, μη έχοντας την ικανότητα να αποφασίσει λογικά, να δημιουργηθούν σε αυτήν τάσεις αυτοκαταστροφής και να προβεί σε κατανάλωση ουσιών, που οδήγησαν στον θάνατό της».

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης στο σκεπτικό απόφασής του, που αποκαλύπτει η ιστοσελίδα Voria.gr, κατακεραυνώνει τη συμπεριφορά των υπευθύνων σε δημοτική επιχείρηση του Ωραιοκάστρου, απέναντι σε 41χρονη που ήταν άτομο με ειδικές ανάγκες και προσλήφθηκε με αυτό το δεδομένο και σε συγκεκριμένο χρηματοδοτούμενο πρόγραμμα του ΟΑΕΔ. Μάλιστα αποδίδει ευθύνες για τον θάνατο της γυναίκας, τονίζοντας ότι λόγω της πίεσης και του στρες που της προκάλεσαν οδηγήθηκε να καταναλώσει αλκοόλ και χάπια, με συνέπεια να χάσει τη ζωή της ύστερα από ισχαιμικό επεισόδιο. Το δικαστήριο χαρακτήρισε τον θάνατο «εργατικό ατύχημα» σε μία πρωτοποριακή απόφαση, που παρόμοια είχαν να δουν τα ελληνικά δικαστήρια περισσότερα από 30 χρόνια και αποζημιώνει τους συγγενείς.

Όπως περιγράφεται στην απόφαση 322/2024 που δημοσιεύτηκε πριν λίγες ημέρες, η 41χρονη που προσλήφθηκε ακριβώς για να βελτιωθεί η κατάσταση της υγείας της, έχοντας αναπηρία ποσοστού 67% λόγω ψυχικών διαταραχών, αντιμετώπισε ένα απολύτως εχθρικό περιβάλλον στην εργασιακή της θέση. Με διάφορες προφάσεις κατήγγειλαν δύο φορές τη σύμβαση και παρά τις δικαστικές αποφάσεις που δικαίωναν την εργαζόμενη, η δημοτική επιχείρηση με διάφορες προφάσεις την απομάκρυνε ή την απομόνωνε. Η κατάστασή της επιδεινώθηκε λόγω του εργασιακού μπούλινγκ και αυτό δέχτηκε το δικαστήριο. Κακομεταχειρίστηκαν ένα άτομο που αντιμετώπιζε πρόβλημα ψυχικής υγείας, το δικαστήριο δεν δέχτηκε ότι ήταν αυτοκτονία, αυτό επιχειρήθηκε από την πλευρά των αντιδίκων.

Η γυναίκα προσλήφθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «Νέες θέσεις εργασίας ΕΚΟ – ΑΜΕΑ» του ΟΑΕΔ, με τετραετή σύμβαση που δεν ολοκληρώθηκε ποτέ, τον Ιανουάριο του 2018. Τέσσερις μήνες μετά, σύμφωνα με την απόφαση, με το αιτιολογικό «δήθεν επικινδυνότητας» για την ίδια και τους συναδέλφους της, καταγγέλθηκε η σύμβαση. Η 41χρονη προσέφυγε στα δικαστήρια, η καταγγελία – απόλυση χαρακτηρίστηκε παράνομη και καταχρηστική, ενώ μετά την απομάκρυνσή της είχαν προσλάβει άλλο άτομο στη θέση της. Και δεν έφτασε μόνον αυτό. Τρεις ημέρες μετά την κοινοποίηση της απόφασης που υποχρέωνε την επιχείρηση να την απασχολεί, καταγγέλθηκε πάλι η σύμβαση, αυτή τη φορά για «δήθεν συκοφαντικές διαδόσεις προς τον προϊστάμενό της αντιδήμαρχο», όπως ακριβώς αναφέρει η απόφαση.

Η κατάστασή της διαρκώς επιδειωνόταν καθώς το περιβάλλον ήταν εχθρικό, ενώ δεν της ανατέθηκε καμία εργασία.

«Ούτε ακόμη της παραχωρήθηκε γραφείο, απλώς καθόταν δίπλα στη γραμματέα, χωρίς να κάνει απολύτως τίποτα και μόνον παρακολουθούσε την εργασία εκείνης», τονίζεται στην απόφαση και σημειώνεται ότι ένας από τους λόγους πρόσληψής της ήταν να βελτιωθεί και η κατάσταση της υγείας της. «Η σταθερότητα στο οικογενειακό και (ήπιο) εργασιακό περιβάλλον, με συγκεκριμένα όρια, θα βοηθούσε στην πρόληψη των εξάρσεων της νόσου. Αντίθετα όμως, όπως αποδείχτηκε, από το εργασιακό της περιβάλλον οδηγήθηκε σε απομόνωση, γεγονός που αποδιοργάνωνε τη συμπεριφορά της και παρουσίαζε λιποθυμικά επεισόδια, πράγμα που αντιμετώπιζαν στην υπηρεσία της με πανικό και εχθρότητα», εξηγείται στο σκεπτικό της δικαστικής απόφασης. «Πρόκειται για μία ακραία περίπτωση εργασιακών παρενοχλήσεων που οδήγησε στην απώλεια της ζωής του εργαζομένου και το δικαστήριο δικαιώνει τους γονείς».

Η 41χρονη μην αντέχοντας τόσο τις διαδοχικές προσφυγές στα δικαστήρια και τη συνεχή απομάκρυνση ή απομόνωσή της, όπως και τις καθυστερήσεις στις πληρωμές, λόγω των καταγγελιών, κατανάλωσε χάπια και αλκοόλ που ήταν καταστροφικό για τη ζωή της. Η διάγνωση του ιατροδικαστή είναι ότι έχασε τη ζωή της από καρδιακό νόσημα, το οποίο ανάγεται στην εργασιακή παρενόχληση που υπέστη.

Αυτό το γεγονός οδήγησε το δικαστήριο στο να χαρακτηρίσει τον θάνατο της 41χρονης ως «εργατικό ατύχημα». «Το ένδικο ατύχημα, ανεξάρτητα από το ότι οφειλόταν σε εκούσια πράξη της, αποτελεί εργατικό ατύχημα», ξεκαθαρίζει το Μονομελές Πρωτοδικείο.

Το δικαστήριο δέχτηκε ότι υπάρχει εργατικό ατύχημα, ότι η κακομεταχείριση του εργαζόμενου είναι σε αιτιώδη συνάφεια με τον θάνατο της εργαζόμενης. Το δικαστήριο σε πολλά σημεία της απόφασής του επιρρίπτει ευθύνες στους υπευθύνους της δημοτικής επιχείρησης για το περιβάλλον που διαμορφώθηκε και στάθηκε αιτία, όπως αναφέρεται, να χάσει τελικά της ζωή της η γυναίκα. «Τούτο οφείλεται στη μεγάλη ψυχική πίεση, την οποία αισθάνθηκε, αρχικά από την απουσία υπόδειξης συγκεκριμένου αντικειμένου εργασίας και στη συνέχεια από την επανειλημμένη δικαστική διεκδίκηση των δικαιωμάτων της, υπό κατάσταση έντονου φόβου, αγωνίας, συνειδησιακού διλήμματος και αδιεξόδου» αναφέρεται στην απόφαση που αποτελεί γροθιά για τις συνθήκες εργασίας ενός ΑμΕΑ.

Το δικαστήριο επιδίκασε αποζημίωση μεταξύ άλλων και για ψυχική οδύνη στους άμεσους συγγενείς της 41χρονης.

Είναι μία μεγάλη απόφαση τόσο στο επίπεδο ανάδειξης του ζητήματος της ηθικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας, όσο και καταγραφής θανάτου ως εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια όταν η Πολιτεία δεν καταγράφει και δεν αντιμετωπίζει τα συγκεκριμένα περιστατικά.

Ιδιαίτερο προβληματισμό δημιουργεί το γεγονός ότι συνέβη στο δημόσιο τομέα.

Θα επανέλθουμε άμεσα σε σχέση με τον πρόσφατο θάνατο Διευθυντή δημόσιας υπηρεσίας στο γραφείο του στη Θεσσαλονίκη.

Στον εκφοβισμό υπάρχει μια συνεχή κλιμάκωση της βίας, της παρενόχλησης τόσο σε διάρκεια όσο και σε ένταση. Οι συνέπειες του εκφοβισμού φτάνουν μέχρι και τον θάνατο.

Η πρόληψη του φαινομένου, με την επιμόρφωση και ενημέρωση των εργαζομένων και των εργοδοτών, για τους τρόπους αντιμετώπισής του, πρέπει να γίνει κύριο μέλημα των εργοδοτών. Οι επιχειρήσεις, εσωτερικά, πρέπει να δημιουργήσουν διαδικασίες αντιμετώπισής του.

Σε νομοθετικό επίπεδο η ηθική παρενόχληση εμπίπτει στις διατάξεις των νόμων 4443/2016, 4097/2012, 3896/2010, 3769/2009 και 3304/2005, χωρίς, ωστόσο, να υπάρχει ειδικότερη συνολική ρύθμιση για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Καθίσταται αναγκαίο όσο ποτέ, αφού αναγνωριστεί επισήμως το φαινόμενο, να ληφθούν από το Κράτος και τους επιχειρηματίες ικανά μέτρα και να θεσπισθούν κανόνες για τον περιορισμό του και την προστασία των εργαζομένων. Η πρόληψη είναι αυτή που θα βοηθήσει στην αντιμετώπιση της καλπάζουσας, στην Ελλάδα, εξέλιξης του φαινομένου.

Για το ΔΣ της ΟΣΕΤΕΕ

Ο Πρόεδρος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΟΪΜΕΝΙΔΗΣ

Ο Γενικός Γραμματέας

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ